

1877-05-17

AFSENDER

Joakim Skovgaard

MODTAGER

Wilhelmine Skovgaard

FAKTA

Dokumenttype:

Brev

Arkivplacering:

Mappe 108 nr. 27

DOKUMENTINDHOLD

Afventer transskription.

TRANSSKRIFTION

Afventer transskription.

Danmosegaard 17 Mai 1877

Onsket at jeg har begyndt på den forkerte side.

Kjære Fæder!

Du spurgte os for nogen tid siden om vi ikke kunne hitte på at male folk ved deres arbejde. Du kan tro nu har jeg fået noget at bestille med folk. Jeg har malt et studie af Antals færdklipping og nu skal jeg gøre udførligere studier af kvinderne som klipper af ryggen og så videre. Det begyndte med at færene skulde vaskes, det mælte jeg efter men det blev ikke til så videre men så skulde de klippes. Jeg tænkte rigtig nok at det kunne ikke nytte at male efter det det blev vel ikke bedre end det forrige, kvinderne stod for uroligt og næsten aldrig i samme stilling og blev det solskin så vilde jeg endogaa få skyggene at slås med. Det blev imidlertid grænsen, og gå ud at se på det det kunde jeg da gøre, det gjorde jeg og mente at at jeg ogsaa kunde begynde at male lidt jeg kunde jo altid holde op, men jeg holder ikke op for jeg bliver færdig, for jeg er det

nemlig ikke endnu. Det blev nemlig skrevet
sa' godt at jeg fik lyst at lade som jeg vilde
bruge det til et billede, og altsaa give flere
detalje studier dertil. Igaar spurgte jeg da konen
om jeg maatte male den naar jeg gav den daglig,
Ja, hvad siger I til det spurgte den af den som
jeg havde spurgte, de andre da hun havde
betænket sig lidt Jo Ja men jeg skulde da
ikke give noget for det, for de kunde jo tage
deres striktoej med, nej det kunne de da pa'
ingen maade sige mig, de skulde sta' ligesom de
klippede og de skulde tage deres de samme kjoler
og tørklæder pa' som de nu havde pa' og de
maatte ikke komme stivne i salbotten. Naar det
kunne de jo gerne, og manden der var med,
mente da ogsaa at man plejede ikke at
klippe færd i stas toej et med blankklæders sko, og
handsker. Sa' mente den af den at de vist ikke
kunne sta' hele dagen stille, nej det skulde de
jo fuler ikke, en anden mente at de vilde komme
til at fryse, ja sa' fik hun labe sig varm
engang imellem mente jeg, sa' mente en at
hun vilde falde i søvn, ja sa' fik hun vogue
ejen. Na' vi kom da over alle vanskeligheder
og naar det endelig bliver gravet, sa' maa

in af den Kl 8, næste grævejsdag kommer den
næste. Men det mærkeligste ved det var dog næsten
at manden som hjalp dem først blev fornærmet
over at han ikke ogsaa skulde males, han
sagde da at han var nok ihukjendt nok
og sa' han noget, men jeg vil to nu hellere
male rigteren og en mand er jo ogsaa dybere
en en ^{sa' den høje blev for mig} kender. Med Tante blev vi. Den den
første dag hun er rigtig var rigtig jeg, mærke
lidt ja fornu er det nu ikke, jeg ved ikke hvad
jeg skal kalde det men for eksempel hun er bød
af at hendes søgter bedder hvilken det er rigtig
pint nok. Ja nu tror Du vel at hun er rødem
fornu og rigtig, nej langt fra, der er hun sådan
en ganske lille bage i det ene hjørne men hun er
stærk i grunden rigtig var og alldis ikke
siget tværtimod. Det er ogsaa sa' heldigt
at hun næsten i alle dele har samme
smag som Dinkel. Hvad maden angår sa'
om jeg sig at dyppelen frumade har vi
ikke fået de andre ^{år}, men jeg tror dog ogsaa
at vi får lidt mere hags på beninger
end det de andre tidligere, ellers er det
alldis det samme. En rar ting er at
vi får lidt musik om aftenen, og når

der så af og til kommer et stykke af en af
de opvaer vi har kørt i vinter, så spidser
vi ore. Det er sandt dagen før jeg rejste
kom en af mine kamerater, Grønvald sid
til mig, ja det er sandt du hørte os nok tale
om det, blandt andet han sagde, spørge
han mig da om, om hvis det ikke var muligt
for ham at få en anden malerstue, om han
da ikke kunde låne vores, For mig ligetind
pene, sagde jeg men jeg må spørge flere om
hvad de syntes om det, ja det kunde han da
godt forstå nu har jeg spurgt la Coar og Onkult.
om det og de har ~~ikke~~ syntes ikke der kunde være
noget i syjn vil du være så god at spørge
Onkul og selv tænke på det. Det er meget nær
det ordentligste menneske jeg har kendt, og vist
fuldkommen at stole på, og så synes jeg også at
der er ikke så mange gode atelier i Kjøbenhavn
at den der er jørgen kan blive trængt til.
Nå da skriver til os som jeg håber du gir
vil du måske sig besked at jeg kan sige
ham pris jeg får brev. Det er kun atelieret,
han vil ikke bo hos os, kun male. Jeg har
bedt fru Pedersen give ham nøglen hvis han kommer
vil du hele familien, best Wils at jeg skrev
ville han naturligvis også bede om den hilsen ^{din hustru}
Johann & Margarete